

Ὀμνύω, vel ὀμνυμι, iuro. F. ὀμόσω. a. I ὀμῶσα, ας, ε. a. I subi. ὀμόσω, ης, η. a. I infinit. ὀμόσαι, iurare. Matth. 5, 34. part. a. I ὀμόσας, αντος, δ. Construitur in N. T. cum praepositione ἐν & κατά. Cuius constructionis causa est, quia verbum Hebr. וַשָּׁוַי construitur cum particula כ, vt Ios. 2, 12 &c.

Ὀμοιάζω, similis sum. Marc. 14, 70.

Ὀμοιοπαθής, εος, δ, ή, iisdem affectibus obnoxius, a, qui est eadem natura. Act. 14, 17 & Iac. 5, 17. Ex ὀμοιος, similis, & πάθος, εος, τὸ, affectus.

Ὀμοιος, οία, οιον, similis, e.

Ὀμοιότης, ητος, ή, similitudo. Hebr. 4, 15. c. 7, 15.

Ὀμοιόω, ὦ, affimilo, comparo. F. ὠσω. a. I ὠμοίωσα. a. I subi. ὠμοιώσω, ης, η. Marc. 4, 30. Praet. pass. ὠμοίωμαι. a. I ὠμοιώθην. a. I subi. ὠμοιωθῶ, ης, η. a. I infinit. ὠμοιωθῆναι. part. a. I ὠμοιωθεὶς, έντος, δ. Act. 14, 11. fut. I ὠμοιωθήσομαι, η, εται. Matth. 7, 26.

Ὀμοίωμα, τος, τὸ, similitudo. Rom. 5, 14

Ὀμοίως, adu. similiter.

Ὀμολογέω, ὦ, confiteor, agnosco. imperf. ὠμολόγησον, εν, εες, ης, εε, η. Ioh. 12, 42. F. ήσω. a. I ὠμολόγησα, ας, ε. a. I subi. ὠμολογήσω, ης, η. part. a. I ὠμολογήσας, αντος, δ. Construitur cum Accusatiuo. Rom. 10, 9, sed Matth. 10, 52 cum praepositione ἐν. Significat etiam profiteor, cum Datiuo. Matth. 7, 23: spondeo. Matth. 14, 7. Pass. legitur Rom. 10, 10.

Ὀμο-